

MATEU

¿Qui? ella mateixa!

LLORENS

Ella! ella! no! mentida!

MATEU

Sí! ens ha dit que marxava també avuy avuy mateix; y ve-
yas si no us trovaréu vosaltres!

LLORENS *surprés*

¿Què? ella ha dit que marcha-
va?

MATEU *victoriós.*

Si ho he dit á la teva mare,
fa poch.

LLORENS

Però! ahont? ahont li ha dit?

MATEU

A casa seva mateix, que hi ha
anat á trovar-la...

LLORENS *ab un dubte soptat.*

Ah! ah! qué hauréu fet! ¡Deu
meu! T'hi volla...

*Paig, desesperat, escala avall, pro-
ferint frases confoses.*

*En Maria y en Mateu el miran es-
tranyats, y després, abatuts, cauhen
asseguts á les cadires.*

ESCENA SEPTIMA

LA MARIA Y EN MATEU

Pausa curta

MATEU

María... María... ja'l veus al
nostre fill! no'ns tornarà ja més..

MARIA

¿Qué? (*horroritsada del pensament*)

MATEU

Ens fuig ab ella... deixa als
seus pares vells...

¿De qué t'ha valgut, María, el
patir per serli mare?

MARIA

No, no, no pot ser! (*Sanglotant
esperada*)

MATEU

Y per quí ens deixa, María!
per quí! per una mala dona... per
una bagassa... el nostre fill! (*S'a-
costan lentament y s'abracen.*)

Mes no hi fa rés! qu'anirem ab
el front alt á tot arréu...

MARIA *esclata en plors:*

Fill meu! fill meu!

MATEU

María no ploris... (*La va acar-
nant.*) Nosaltres el perdonem, per
aixó; es el nostre fill, l'únich... Si
pot esser felís, que ho sigal, que
la linga per ell la felicitat que'ns
havía de tacer á nosaltres pel
dret de venir al mon... que siga
ben felís... (*Pausa.*)

Nosaltres ja no patirem pas
molt temps, María; som vells no-
saltres dos... Y jo finch el cor
ben jove encara; si tingues dalit
com treballaria per fer-te ben di-
josa y ben alegre! (*Maria va plorant*)
No hi pensis, no, ab el fill! que
se'n vagi! no se'n endurà el re-
cort de qué hem fet lo qu'hem
pogut per qué sigues un home,
ho; ¿sents? María? no ploris... No
hi fa rés que no torni... (*la veu li*